

overensstemmelse hermed. Hvis afskedigelsen ikke er begrundet i lønmodtagerens afslag på at arbejde på deltid, men derimod er begrundet i fx ordrenedgang, skal arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke betale en godtgørelse. En godtgørelse ville dog kunne komme på tale, fx hvis arbejdsgiveren ganske vist var berettiget til at afskedige en af de ansatte, men som et usagligt hensyn valgte netop den person, der har afslået at gå på deltid.

Det foreslås med *stk. 3*, at sager om, hvorvidt lønmodtageren er blevet afskediget usagligt på grund af sit afslag på eller sin anmodning om at gå på deltid, føres på samme måde, som andre sager om fortolkning af eller brud på loven.

Med henvisningen til § 4, stk. 1 og 5, sikres det, at hvis lønmodtageren i øvrigt er omfattet af en kollektiv overenskomst, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en usaglig afskedigelse efter § 4 a, stk. 2, efter de fagretlige regler på denne overenskomsts område, medmindre der er tale om en kollektiv overenskomst, som ikke beskytter lønmodtageren mod usaglig afskedigelse, fx på grund af lav anciennitet. I sidstnævnte tilfælde får den overenskomstdækkede lønmodtager den samme ret som den ikke-overenskomstdækkede lønmodtager til, at arbejdsgiveren skal betale en godtgørelse. Da der er tale om et krav, der ikke har hjemmel i overenskomsten, skal sager herom føres ved de civile domstole.

For at der ikke skal opstå tvivl om rækkevidden af bestemmelserne i Bilag A-D, sikres det med forslaget til *stk. 4*, at bestemmelserne i Bilag A-D skal fortolkes i overensstemmelse med forslaget til § 4 a, stk. 1 og 2.

Bestemmelserne i Bilag A § 5, 2. afsnit, og Bilag C og Bilag D § 5, stk. 1, og § 5, stk. 2, b), om fjernelse af eventuelle hindringer for deltidsarbejde, skal således fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4 a, stk. 1, 2. pkt. På samme måde skal bestemmelserne i Bilag A § 5, 3. afsnit, og Bilag C og Bilag D § 5, stk. 3, om afskedigelsesbeskyttelse fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4 a, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 31. marts 2002.

Derudover foreslås det, at bestemmelsen i § 4 a, stk. 1, 2. pkt., om, at enhver direkte eller indirekte hindring eller begrænsning i overenskomsterne i retten til at aftale deltid er ugyldig, først får virkning på de enkelte overenskomstområder på det tidspunkt, til hvilket overenskomsten kan opsiges til ophør. Det vil sige, at bestemmelsen senest får virkning på det tidspunkt, hvor overenskomsten kan ophøre, uanset om overenskomstparterne faktisk opsiger overenskomsten til ophør.